

demokratiske Partis Formand end den, han har ladet komme til Orde gennem de Udtalelser, som han har fremsat ved denne og ved tidligere Lejligheder baade i denne Sal og udenfor.

Altsaa, jeg har ikke ment det rigtigt, ikke fundet Anledning til under Konflikten at yde nye Laan til Kasserne indenfor de konfliktberørte Fag, og heller ikke har jeg fundet det rimeligt i indeværende Finansaar at søge tilvejebragt ny Bevilling til Udlaan. Og det ærede Medlem faar nu undskylde, at jeg fastholder min Opfattelse i denne Sag, og at jeg ud fra denne ikke gaar til Finansudvalgene i indeværende Finansaar for at søge øgede Bevillinger. Det hele Spørgsmaal maa, saaledes som jeg har sagt, søges klarlagt gennem en Under-søgelse af Kassernes Forhold og gennem Ændringer i Vedtægten, Ændringer, som foreløbig indskrænker den vedtægtsmæssige Hjælp og gør det hele, indtil bedre Tider oprinder, dog i nogen Maade overkommeligt for Staten. Jeg ved, at saadanne Under-søgelser, saadanne Forhandlinger foregaar for Tiden. Jeg vil bidrage til, at de fremmes det mest mulige, og naar det Beløb, der er til Disposition til Udlaan for ikke-konfliktberørte Kasser, er opbrugt og nye Laanebegøringar indkommet, haaber jeg, man vil kunne tage det hele Spørgsmaal under en samlet Overvejelse paa Grundlag af de midlertidige Vedtægtsændringer, som jeg haaber til den Tid skal foreligge. Jeg føler mig overbevist om, at den Opfattelse af denne Sag, som jeg her har givet Udtryk for, deles af Flertallet i den høje Rigsdag, og hvor meget end den ærede Forespørger, Hr. Stauning, maatte paastaa det modsatte, hævder jeg vedvarende ingen Pligt at have til at rette Henvendelser om at opnaa Bevillinger, hvis Betimelighed jeg i Øjeblikket ikke mener er til Stede, og som jeg ikke finder er forsvarlige. Mener det ærede Medlem, at der fra anden Side, fra den høje Rigsdags Side, bør tages Initiativ i denne Sag, ja, saa har det ærede Medlem jo aaben Vej til at søge et saadant Initiativ taget, og det vil selvfølgelig, hvis det giver noget Resultat, blive taget under den nøjeste Overvejelse fra Regeringens Side.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem har rettet til mig, lyder saaledes: „Hvorledes begrundes Cirkulæret af 21. Marts 1922, hvorved Understøttelsen til arbejdsløse inddrages i Strid med Afgørelsen i Cirkulæret af 1. Marts 1922?“ Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem i en Situation som den, der er inde i disse Dage, maa rette et saadant Spørgsmaal, jeg tvivler

ikke paa, at det kræves, at dette maa han gøre. Men det er ganske utænkeligt, at det ærede Medlem ikke skulde besidde baade Evne og Materiale til fuldt og helt at skaffe sig dette Spørgsmaal besvaret, uden at en Debat derom var fornøden her. Imidlertid, jeg hilser med Glæde, at det ærede Medlem har givet Anledning til den Forhandling, der foregaar her i Dag, fordi jeg gerne benytter Lejligheden til at gøre Rede for et Forhold, som fra forskellige Hold har givet Anledning til meget modstaaende Udtalelser og Opfattelser.

Maa jeg sige til den ærede Forespørger, at Begrundelsen ligger i selve Lovens klare Ord. Der er ikke nogen som helst Strid mellem de Cirkulærer, det ærede Medlem her har talt om, vel at mærke, naar man holder sig for Øje, at der i det ene Cirkulære er Tale om vedtægtsmæssig, forsikringsmæssig Understøttelse med Stats- og kommunal Støtte, om en Ret, som i Cirkulære er fastlagt indenfor visse Grænser, der ikke i Loven har kunnet afgøre fastlægges, da jo dog Livets Mangfoldighed paa dette Omraade skal rummes indenfor denne Ramme, altsaa om en Ret til Støtte, som man har sikret sig gennem Indtegning som Medlem i en Arbejdsløshedskasse, og i det andet om en ren og skær Understøttelse af en Fond, som er tilvejebragt ved Statsbidrag, til hvilken Kommunerne skal yde Bidrag, til hvilken Arbejdsgiverne i meget væsentligt Omfang skal yde Bidrag, og til hvilken ogsaa Arbejdsløshedskasserne skal betale en mindre Ydelse svarende til 5 pCt. af deres Medlemsbidrag. Af den ærede Forespørgers Tale fremgik der ikke noget som helst om, at der i de to Cirkulærer, af 1. Marts og af 21. Marts, er Tale om to saa fuldstændig forskellige Ting, det glemte det ærede Medlem at gøre opmærksom paa, og derfor siger jeg, at den Tale, det ærede Medlem her holdt, var paa dette Omraade mere vildledende end vejledende.

Forvaltningen af Statstilsynet med disse to Understøttelsesomraader er lagt i to selvstændige Forsamlingsræs Haand. I den ene, det saakaldte B-Nævn, har Arbejdernes Repræsentanter Flertallet, i god Overensstemmelse med, at det er Arbejdernes eget Bidrag, som under normale Forhold her er det væsentlige, i det andet, det saakaldte C-Nævn, har Arbejdsgiverne, Stat og Kommune Flertallet i Overensstemmelse med det Faktum, at langt den overvejende Del af Ydelserne til den Fond, som dette Nævn skal administrere, ydes fra de Sider, som har Flertallet i Nævnet.

I den sidst vedtagne Lov om Arbejds-